

"Personalista"

04.května 2004 Ivan Langer

Ani jeden ekonomicky vzdělaný ministr; ministři vnitra a financí bez jediného roku skutečné pracovní praxe kdekoli; dva vlastní kandidáti na prezidenta, kteří oba vypadli v prvních kolech volby; dva eurokomisaři během pěti dnů, z nichž jeden neuměl anglicky a druhý byl v KSČ a navíc zbabral přístupová jednání; ministr, který svého náměstka zaměstnává na čtvrtěční úvazek!; mnoho měsíců neobsazená funkce ředitele Národního bezpečnostního úřadu v době, kdy narůstá nebezpečí teroristického útoku na všechny spojence USA; mnoho měsíců neobsazená funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu; nominace „úspěšného“ ministra Pilipa do vedení evropské centrální banky. To vše jsou jenom špičky ledovce personálních „úspěchů“ našeho ministerského předsedy. Kdyby se vybíral personalista desetiletí, byl by horkým kandidátem na vavříny. Anebo možná spíše na cenu typu zlatá malina nebo plyšový lev.

Ale teď vážně. Personální politika premiéra Špidly je opravdovou katastrofou. Kdyby takovou personální politiku, jako předvádí premiér, vykonával jakýkoli personalista sebemenší firmy, musel by „okamžitě dostat padáka“. Co se ale konečně dá očekávat od člověka, který ve svém pracovním životě řídil tak nanejvýš sám sebe. Něco a někoho skutečně řídit pak začal až jako politik. Prvními „šťastlivci“ byli zaměstnanci úřadu práce v Jindřichově Hradci, kterému Špidla šéfoval na začátku 90. let. Zlí jazykové tvrdí, že k tomu měl ty nejlepší předpoklady - byl asi jediným nezaměstnaným už v dobách komunismu. Pěkné prvenství.

Z úřadu práce pak putoval rovnou do vedení strany a v roce 1996 také do Poslanecké sněmovny. Tady začal hned řídit - výbor pro sociální politiku. Shodou okolností od chvíle, kdy se začal objevovat v důležitých funkcích pro vývoj zaměstnanosti, míra nezaměstnanosti začala po-váž-livě stoupat. Až do roku 1998 naštěstí mohl spíše mluvit než konat. Horší bylo, když se po následujících volbách stal ministrem práce a sociálních věcí. Nezaměstnanost začala strmě stoupat právě ve chvíli, kdy ministr Špidla začal vykonávat svojí aktivní politiku zaměstnanosti. Za odměnu za své nesporné „úspěchy“ na tomto poli jej pak premiér Zeman označil za svého nástupce, neboť prý „trpí nejmenším deficitem inteligence a pracovitosti“. Ano, to vyjadřuje vývoj nezaměstnanosti. Škoda, že pan premiér není přece jenom méně inteligentní a také línější, třeba by těch nezaměstnaných bylo o něco méně.

Jako šéf firmy bych už dávno vypsál konkurs na nového personalistu. Jako občan musím jen doufat, že padáka dostane nejen Špidla, ale i jeho „manažeři“, od českých voličů. Jako politik budu činit vše pro to, aby funkční období vládního „personalisty“ bylo co nejkratší.